

W. SLUYTERS LYK-SANG,

Over het droevig afsterven van zyn geliefde Suster

MARIA SLUYTERS,

Waerde Echtgenoot van Mr. ARNOLDUS
HIDDING, ervaren Genees- en Heel-
meester binnen Zwolle.

Hoe zoud' ik heden my bedwingen
Dat ik niet by myn Zusters lyt
Een treurig klaeglied voort zou bzingen /
Op dat myn broederliefde blyk /
En 't hert / beklemt door 't nare hygen /
Een weynig open lucht mag krygen !

Wie kan van wenen hier bedaren !
O Godt / kom / in dit droevig huys !
De tranen in uw' flesch vergaren /
Dermits wy onder 't lastig kruys
Gedrukt / gebukt en neergebogen /
Steeds gaen met tranen in onz' oogen.

De flesschen op deez' Weentmaers banken
Staen niet zoo vol van heelzaem vocht
Door zyn gebreken en kranken /
Als wy / O Heer / zoo zwaer bezocht /
Hier uwe flesschen wel haest zullen
Tot boven toe met tranen vullen.

Men hoeft hier / na de wys der outwen /
Geen pypers / noch geen vzeimt gespuys
Van klagers of van konst'ge vrouwen /
Die nadzen met een groot gedruys /
En met gemachte tranen zingen /
Om elk aen 't weenen mee te bzingen.

't Menschoutwen van de zeven Weezen /
 Op welker twee noyt heugenis
 Zal van haer lieve Moeder wizen /
 En 's Weenwaaers rampspoet / zyn gewis
 Genoeg om ieders hert te brenen /
 En 't oog te doen van tranen leken.

Wie maer / wat vroeger of wat later /
 Hier komt in 't droevig klaeghups treen /
 Die schreent hem zelve schier tot water /
 Maer sit booz al in 't stil alleen /
 Die / naest haer droevig Echbevinde /
 Haer wel op 't allermeeft bezinde.

Ach! als ik denk / dat zy zoo hertlyk
 Na my verlangt heeft / zonder vrucht /
 Wat valt my dat nu zwaer en smertlyk /
 My die na haer ook hebb' gezucht /
 Maer by haer niet en wist te komen
 Eer haer de doot hadd' wechgenomen!

Niet slechts de wederzydsche vlynden /
 Maer groote en kleine / door de stadt /
 Die om haer deugtzaamheid haer minden /
 Zyn d'ogen mee van tranen nat;
 Ja wie haer kende / rondom henen /
 Begint te stenen of te weenen.

O zware slag / O groote scheure /
 Waer booz geen zalf of balzem baet
 Npt al der medicinen heure /
 Die hier wel in de winkel staet!
 Godt / die gewont herft en geslagen /
 Moet heelen na zyn welbehagen.

Op sterkte zoo deez' zaal'ge vrouwe /
 Datz' haer de doot fier aen dorst b'en /
 En al wat ons bezwaert met rouwe /
 Kloekmoedig dorst in 't aenzicht zien /

Meer als verwinnaersche bebonden /
 Dooz hem / aen wienz' haer hield gebonden.

Onz' hoop sta ook zoo vast in dezen /

En laet doch onze dzoeffenis

Niet als der ongelooob'gen wezen /

Daer geen vertrouwen by en is

Van 't zalig opstaen uyt den dooden /

En 't heyl van Jesus aengeboden.

Beminden wy haer allegader /

Zoo laet ons nu ook zyn verblydt /

Om datze tot haer Godt en Vader

Is heen gegaen / en / na haer strydt /

De kroon der glori heeft ontfangen /

Die zy verwachtte met verlangen.

Zy is recht in den Heer gestorven /

Als elk / die by haer was / best weet.

't Geen zy begeerd' heeft zy verwozen.

Het was / tot wenens toe / haer leet /

Judiens' al haer gepens op 't leste

Niet vast genoeg op Jesus beste.

Dzie Zwolsche Leeraers / t'zaem haer neven /

Die haer vertroosten in haer ween /

Kon zy zoo veel genoeg en geven /

Met al haer stichtelyke reen /

Dat elk om 't zeerst zyn vlyt aentwendde /

Om hier wat goets te doen op 't ende.

MARY hadd' van MARY Godts Moeder

Geleert op 't woort wel acht te slaen.

Dies dyde 't haer tot zielenboeder /

Ding iemant maer een reden aen /

Terstont verbolgde zy de reste /

Met geest en moedt / tot in haer leste.

Zy bad in al haer lyden krachtig :

Maer dit en was haer niet genoeg ;

Zy wilde datz' ook all' eendzachtig
Sterk met haer baden laet en vzoeg /
Inzonderheid haer liebe spzuyten /
Daer zy haer zegen ober uytten.

Zy zucht' eens; Ach myn lieve schapen!
Maer daetlyk wist zy uyt Godts woort
Weer lust en rust en moet te rapen /
En vbracht met sterk vertrouwen voozt;
Ik zag den vromen noyt in noot gaen,
Noch zyne kinderen om broot gaen.

Zy hadd' nu d'aerd' en d'aerdsche dingen
Geheellyk uyt haer zin gestelt /
Zoo dat al haer gepeynsen gingen
Tot Jezus / dienze met geweld /
Als met hem op en ingenomen /
Coerlep / dat hy doch haest wou komen.

Indienze niet luyd uyt kon spzeken /
Zy hield in 't stil te sterker aen /
Met bidden en ootmoedig smeken /
Tot dat haer d'aem begon t'ontgaen /
En dat men haer haer' oogenleden
Begon te luyken onder 't beden.

Men kan 't my alles niet verhalen
Zoo heerlyk als 't is toegegaen.
De vzienden zeggen menigmalen;
O! hadt gy zelfs daer by gestaen,
Gy hadt, tot stichting van onz' leven,
Daer wel een boekje van geschreven.

De moedt wort my / dooz 't hooren zeggen /
Zoo vol / dat ik besluyten moet /
En nu myn pen daer neder leggen /
En dompelenz' in een tranen-bloet
Van rouw en vzeugt te zamen bloeyend.
De liefd' is na de dood meer gzoeyend.